

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Вірогідно, такі центри могли б функціонувати при вищих навчальних закладах, у яких наявні і працюють українознавчі осередки, студії чи центри: Московському державному лінгвістичному університеті, Філіалі Московського державного гуманітарного університету в Уфі, Краснодарському державному університеті культури і мистецтв, Московському державному інституті міжнародних відносин, Саратовському державному університеті, Белгородському державному університеті, Волгоградському педагогічному університеті, Воронежському державному університеті, Іванівському державному університеті, Томському державному педагогічному університеті, Новосибірському державному педагогічному університеті. У цих установах наявні пристосована матеріальна база, висококваліфіковані педагогічні працівники, розробляються та використовуються сучасні методики викладання, однак для організації стажувань учителів національних шкіл усе ж необхідними умовами постають зацікавленість і підтримка з боку державної та регіональної влади.

Висновки. Отже, прогностичні тенденції українського шкільництва у Росії безпосередньо пов'язані з наявністю можливостей для розвитку національних навчальних закладів, забезпечення та підвищення рівня професійної підготовки

вчителів, залежать від розуміння освітніх ініціатив з боку органів державного управління. Феномен національного шкільництва у російському освітньому просторі складний та неординарний, перебуває на стадії становлення та пошуків найбільш оптимального шляху у непростому полікультурному та поліосвітньому середовищі, намагаючись розвивати свої організаційні, методологічні, педагогічно-фахові, кадрові складові.

1. Бондаренко А. Про "подвиг" міністра Андрія Фурсенка [Електронний ресурс] / Андрій Бондаренко // Кобза: Українці Росії [освіта]. – Режим доступу до ст.: <http://kobza.com.ua/content/-blogcategory/52/87/>. – Заголовок з екрану. – Мова укр.

2. Зязюн І.А. Учитель у вимірах епох і цивілізацій / І.А. Зязюн // Мистецтво та освіта. – 2008. – № 3. – С. 9 – 15.

3. Кляхін Д. Відкрити українську школу в Москві неможливо – експерти [Електронний ресурс] / Д. Кляхін // Голос UA: інформаційна агенція. – Режим доступу до ст.: <http://www.golosua.com/main/articles/politika/563>. – Загол. з екрану. – Мова укр.

4. Освіта українського зарубіжжя як фактор збереження етнонаціональної ідентичності [Електронний ресурс] // Думка. – Режим доступу до статті: <http://pressaukr.narod.ru/dumka.htm>. – Заголовок з екрану. – Мова укр.

Стаття надійшла до редакції 13.09.2012

УДК 796.5(477)

Любов Малик, кандидат економічних наук, доцент

Національного лісотехнічного університету України

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

У статті висвітлено аспекти становлення та розвитку туристичної індустрії в Карпатському регіоні досліджується важливість туристичної галузі в народногосподарському комплексі.

Ключові слова: рекреаційна індустрія, Карпатський регіон, туристичний потенціал.

Табл. 3. Рис. 1. Літ. 17.

Актуальність проблеми. Створений у регіоні виробничий потенціал, його структура і ефективність є прямим результатом реалізації економічної політики командно-адміністративної економіки в Західних областях України. За рахунок екстенсивного нарощування виробничих потужностей, у першу чергу у природо експлуатуючих галузях, благодатний край був активно перетворений на сировинний додаток імперії, автором дана проблема досліджувалася і показано в роботі "Економіка та організація формування маркетингової туристичної індустрії" [15].

Як відзначає автор М.П. Сальська [16], сучасна наука виділяє у повсякденному вживанні подорож або туризм, дві пов'язані між собою, але принципово різні сфери, а саме: туристичний рух і туристичну індустрію.

Підготовка майбутніх вчителів у вищих навчальних закладах до туристично-рекреаційної індустрії в конкурентній ринковій економіці вимагає сили розуму як прояву здібностей до формування професійних компетентностей туристичного бізнесу, вироблення високого рівня професіоналізму, формуючи загальну ерудицію професійних компетентностей туристичної індустрії.

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Аналіз останніх публікацій. Слід відзначити, що окремі аспекти становлення та розвитку туристичної індустрії досліджувалися і висвітлені в науково навчальних роботах авторами: А.Ю. Александрова [4], І.Т. Балабанов, А.І. Балабанов [5], С.І. Байлік [6], В.Г. Герасименко [7], З.М. Горбильова [8], В.Г. Гуляев [9], Ю.П. Гуменюк [10], А.П. Дурович [11], Г.М. Зайчук [12], В.Ф. Кифяк [13], О.О. Любіцева [14], [17] Л.О. Малик [15], М.П. Мальська [16], Р.С. Щур [17] та ін.

Виклад основного матеріалу. При тоталітарній системі реалізувався принцип “Брати від природи все, що можна, не жаліючи, і чим більше тим краще!”. Такі дії привели до жаклих наслідків у багатьох регіонах країни: вирубки лісів, недоцільної меліорації, створення штучних водоймищ, осушування цілих регіонів і інші шкідливі дії для природи, яка сама побудована на саморегулювання.

Відзначимо, що на початку розпаду Російської імперії, тобто в 1990 р. у регіоні було зосереджено 9,2% основних фондів, у тому числі – 9,7% основних неvirобничих фондів України, що давали майже 12% національного доходу. Приблизно такою ж була частка регіону в загальному обсязі споживання населенням матеріальних благ і послуг. У ті ж роки в економіку Карпатського регіону щорічно спрямовувалося в середньому 9 – 10% інвестицій.

Дамо та відзначимо про характеристику передумов розвитку сфери туристичних послуг регіональної агломерації “Дрогобиччина” Львівської області – Карпатського туристичного регіону. Міста Дрогобич, Борислав, Стебник, Трускавець, селище міського типу Східниця та інші населені пункти регіону такі як Підгородці, Урич, Сопіт, Ямельниця – Сколівського району, утворюють групу близько розташованих населених пунктів, які мають інтенсивні економічні та культурно-побутові зв’язки за рахунок спільного ринку праці, однакової системи цінностей місцевого населення та національно-ментальних чинників, які є надзвичайно привабливі для туристичної індустрії, відпочинку та зеленого туризму.

Підгородці мають велику перспективу розвитку планетарного туризму, сприятливі гори “Магура”, та “Піжа”, “Коритини”. В с. Урич – давня назва “Тустань” має перспективи підготовки альпіністів, скалолазів, надзвичайно приваблива місцевість для туристів як України так і іноземних, відзначає Р. Щур [17].

Ці населені пункти утворюють Регіональну агломерацію “Дрогобиччина”, якій надано статус асоціації міст та територіальних громад

Дрогобиччини, як добровільного об’єднання органів місцевого самоврядування (Свідоцтво про реєстрацію добровільного об’єднання органів місцевого самоврядування, № 6 від 29 березня 2005 року, видане Львівським обласним управлінням юстиції). Вона функціонує і вже почалось опрацювання конкретних проектів щодо забезпечення динамічного розвитку агломерації у таких сферах, як транспортні перевезення, водопостачання, утилізація твердих побутових відходів тощо. Площа агломерації – 1365 км², чисельність населення (станом на 1 січня 2008 р.) – 242 тис. осіб, щільність населення становить 177,3 особи/км². Центром агломерації є місто Дрогобич, хоча її можна вважати поліцентричною агломерацією, оскільки до її складу входять такі взаємопов’язані міста-центри як Дрогобич, Борислав, Трускавець, які суттєво різняться своєю інфраструктурою.

На основі оціночних критеріїв та бальних шкал оцінювались якісні та кількісні параметри двох груп ресурсів: природних (бальнеологічних, лісових, водних ресурсів, природно-заповідних об’єктів) та історико-культурних (архітектурних, археологічних, історичних пам’яток, пам’яток мистецтва, музеїв) туристичних ресурсів.

Згідно з методикою пропонується оцінювати ресурси за 100-бальною шкалою по кожній з груп. Відповідно до значимості певного виду ресурсів знаходять розподіл балів для них у межах кожної з груп. Максимальна кількість балів за певним видом ресурсу присвоюється району, який, з урахуванням усіх оціночних критеріїв, є лідером за цим видом ресурсу, і методом пропорції визначається, відповідно, бал для усіх інших районів з нижчими показниками. Бальну оцінку туристичних ресурсів у розрізі адміністративних районів пропонується здійснювати за формулою:

$$A_i = \sum_{j=1}^m \alpha_j \cdot \frac{x_{ij}}{x_j},$$

де A_i – сумарна бальна оцінка туристичних ресурсів певної групи для i -го району; $i = 1, 2, \dots, n$; n – кількість районів; $j = 1, 2, \dots, m$; m – кількість видів ресурсів; α_j – максимальна кількість балів, що може бути присвоєна j -му виду ресурсу відповідно до

бальної шкали; $\sum_{j=1}^m \alpha_j = 100$; x_{ij} – числове значення оцінки j -го ресурсу в i -му районі;

$$x_j = \max_{1 \leq i \leq n} (x_{ij}).$$

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Таким способом оцінюються за 100-бальною шкалою окремо група природних туристичних ресурсів та група історико-культурних туристичних ресурсів, а потім результати бальної оцінки кожної з груп ресурсів підсумовуються. Оціночні критерії для кожного виду ресурсу в межах певної групи туристичних ресурсів вибираються відповідно до специфіки цих ресурсів.

Згідно з проведеною оцінкою найбільший туристичний потенціал має Дрогобицький район, який є територіальною основою регіональної агломерації “Дрогобиччина”. На основі отриманих бальних оцінок проведено групування районів за величиною туристичного потенціалу (табл. 1).

загальному обсязі реалізації туристичних послуг – 28,6%. Для порівняння зазначимо, що на 1% кількості підприємств розміщення припадає 2,25% загального обсягу реалізації туристичних послуг, тоді як для туроператорів цей показник становить 0,42%, що свідчить про їх низьку підприємницьку активність.

Аналіз результатів діяльності туристичних організацій показує, що у 1997 році 62,63% обсягу реалізації туристичних послуг припадало на готельне господарство. Середній рівень завантаженості готелів становив від 9% до 20%. Це призвело до того, що 50% усіх готелів у 1997 році були збитковими. Для прибуткових готельних підприємств рівень рентабельності становив від 10,04% (ЗАГ готель “Львів”) до 158,77% (“Гранд-Готель”).

Таблиця 1.

Групування районів на основі сумарної бальної оцінки природних та історико-культурних туристичних ресурсів

Групи	Райони
I група (понад 100 балів)	Дрогобицький (Регіональна агломерація “Дрогобиччина”), Стрийський, Сколівський
II група (81 – 100 балів)	Буський, Сколівський, Сокальський, Жидачівський
III група (61 – 80 балів)	Жовківський, Яворівський, Старосамбірський, Сколівський, Перемишлянський, Пустомитівський, Миколаївський, Золочівський
IV група (41 – 60 балів)	Самбірський, Бродівський, Радехівський, Турківський, Городоцький, Кам’яно-Бузький
V група (21 – 40 балів)	Мостиський

Диференціація якості та корисності туристичних ресурсів визначає базу для утворення диференціальної ренти, однієї з форм туристичної ренти. Оскільки ступінь привабливості туристичних ресурсів різний, то це зумовлює необхідність постановки питання і про кадастрову оцінку цих ресурсів. Така методика бальної оцінки може стати важливою складовою такої оцінки туристичних ресурсів.

У процесі дослідження проведено детальний аналіз сучасного стану розвитку туристичної індустрії. Так, всебічна характеристика природних та історико-культурних туристичних ресурсів дозволяє констатувати, що регіональна агломерація “Дрогобиччина” володіє значним туристичним потенціалом, який сьогодні використовується недостатньо. Незважаючи на певні економічні труднощі, кількість суб’єктів туристичної діяльності продовжувала зростати. Це відбувалось, основним чином, за рахунок збільшення кількості туроператорів, 90% яких орієнтуються на виїзний туризм. У загальній кількості суб’єктів туристичної діяльності у 1997 році частка туроператорів становила 71,6%, а в

У 1997 році в туристичній сфері було зайнято 1250 чоловік, що становить менше 1% середньорічної чисельності зайнятих в народному господарстві Львівської області [15].

Якщо говорити про функціонування туристичної індустрії загалом, то у 2000 році кожна третя організація з надання туристичних послуг була збитковою. У загальному обсязі валового продукту у Львівській області доходи від туристичної галузі становили лише 0,37%, а в обсязі реалізації платних послуг – 2,25%. У загальному експорті послуг частка туризму у 1997 році становила 1,54%. Наведені дані свідчать про незначний внесок туристичної галузі в економіку області.

Незважаючи на згадані негативні тенденції в туризмі, обсяг валових надходжень від цієї галузі в останні роки зріс порівняно у 2,62 рази, а обсяг валютних надходжень – у 2,52 рази. Отже, при зростанні обсягу туристичних послуг ефективність туристичної галузі в області в існуючих економічних умовах залишається низькою.

За період 1995 – 2005 років ринок виїзного туризму за чисельністю туристів значно

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

випереджував ринок іноземного, практично падала активність підприємств на ринку внутрішнього туризму у зв'язку з низькою платоспроможністю громадян та високими цінами на послуги. Так, на 66,7% знизилась чисельність прийнятих в області вітчизняних туристів. Переконливим доказом необхідності орієнтації на іноземний та внутрішній туризм є вища їх ефективність порівняно з міжнародним. Так, чисельність прийнятих іноземних туристів у 4,6 рази менша від чисельності відправлених за кордон українських подорожуючих. При цьому обсяг послуг, наданих іноземним туристам, у 2,7 рази перевищував аналогічний показник для подорожуючих за кордон українських туристів. Незважаючи на це, економічні умови сприяють орієнтації туристичного підприємництва на виїзний туризм.

Серед країн, з яких переважно прибували туристи, були Росія (27,1%), Польща (11,4%), США (10,6%), Німеччина (9,1%). В абсолютному відношенні значно зменшився потік туристів із США, країн СНД (крім Росії). Основними країнами, які приймали туристів з області, є традиційно Польща, Чехія, Словаччина, Болгарія, Туреччина.

Загалом, як свідчить аналіз законодавчої та нормативно-правової літератури галузі туризму та рекреаційної індустрії: Закон України "Про туризм" [1], Закон України "Про порядок виїзду з України й в'їзду в Україну громадян України" [2], Закон України "Про оподаткування прибутку підприємств" [3], та ін. Поряд з існуванням складних проблем, намітились певні позитивні тенденції в розвитку туристичного ринку, стабілізувались структура та напрями туристичних потоків. Хоча, на фоні значного туристичного потенціалу досягнутий рівень економічної ефективності туризму в області слід вважати низьким. У зв'язку з цим актуальною залишається проблема пошуку значно дієвіших засобів активізації туристичної політики та механізмів економічного сприяння розвитку туризму.

Виходячи із характеристики реального стану у відношенні до туризму належить визначити слабкі та сильні риси території агломерації. Для цього можна використати **АНАЛІЗ SWOT**, який дозволяє, з одного боку, узагальнити сьогодиніший рівень соціально-економічного розвитку, з другого визначити умови для розвитку, через оцінку. Така оцінка дозволяє критично поглянути на район у контексті його сили та слабкості.

Аналіз SWOT – це метод, який широко застосовується у секторі приватних підприємств,

та служить оцінці зовнішніх та внутрішніх умов розвитку. Його назву складають перші літери англійських слів:

- Strengths – міцні (сильні) сторони;
- Weaknesses – слабкі сторони;
- Opportunities – можливості (шанси);
- Threats – загрози.

Дві перші оцінки належать до категорії – внутрішніх умов, отже у випадку району залежать від її економічного та суспільного потенціалу, кваліфікації людей, організації, розташування та стану середовища. Наступні – це зовнішні умови, тобто передусім макроекономічні процеси оточення, конкуренція району.

Якщо дві перші категорії розглядаємо як сильні та слабкі сторони місцевості (регіону), які у багатьох випадках можемо формувати, у двох наступних мусимо визначити шанси та загрози, якими можуть стати процеси які проходять назовні, зумовлюють її розвиток.

Однак ми не маємо суттєвого впливу на них.

Починаючи аналіз SWOT визначаємо обсяг поодиноких оцінок:

- *Сильні сторони* – це сфери, у яких сьгоднішні дії вважаються ефективними у відношенні до сьгоднішніх та майбутніх потреб, а застосовувані методи та механізми координованості та управління правильні. Це позитивні явища з огляду на можливість формування розвитку, а на них впливає сам регіон,

- *Слабкі сторони* – це сфери, де виступають явища, щодо яких не вжито всіх способів покращення ситуації, не створено ефективних механізмів управління чи не використано існуючого потенціалу. Вони стосуються як сучасних так і майбутніх потреб, стаючи бар'єрами у використанні шанс розвитку. Це явища суто негативні, але можна їх виправити.

- *Шанси* – це сфери дій, які можуть підтримувати наші планові дії та корисно впливати на процес розвитку. Оцінюючи шанси, належить визначити ймовірність виникнення та приблизний час закінчення. Явища у цьому секторі мають позитивний характер у відношенні до можливості розвитку, однак район не має впливу на їх виникнення.

- *Загрози* – це сфери, які негативно впливають або будуть впливати на наші планові дії. Необхідно визначити ймовірність виникнення, час тривання та значення у процесі розвитку. Це негативне явище, але ми не маємо прямого впливу на їх виникнення.

Головними мотиваційними цінностями для розвитку внутрішнього і іноземного туризму в областях Карпатського регіону є класичне

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Таблиця 2.

ВНУТРІШНІ УМОВИ

МІЦНІ СТОРОНИ	СЛАБКІ СТОРОНИ
Розташування району – прикордонна зона з унікальним поєднанням рекреаційних ресурсів	Низький рівень громадської комунікації (ПКП, ПКС)
Традиція та історія – культурна різноманітність	Мала кількість широко доступних водосховищ
Сприятливий клімат	Відсутність мережі обслуговування (гастрономія) на відповідному рівні
Чисте повітря та вода	Низький естетичний рівень сільських господарств, домів
Компактні лісні комплекси	Стихийні сміттєзвалища
Багатство тваринного та рослинного світу	Мала кількість означених туристичних шляхів
Ріка Стрий та її старі річища	Слабо забезпечена спортивна база
Пам'ятки архітектури	Недостатня пропозиція агротуристичних господарств
Відсутність екологічно шкідливої промисловості	Відсутність кемпінгів
Привітність місцевої громади	Відсутність стоянок
Існування нічліжної бази	Поганий стан доріг
Існування потенційних туристичних шляхів	Низькі прибутки жителів – відсутність можливості інвестування
Існуючі спортивні об'єкти	Високий рівень безробіття
Умови для мисливства, збирання грибів, кінної їзди та велосипедного туризму – активної форми відпочинку	Поганий технічний стан історичних пам'яток
	Слабка громадська комунікація
	Апатія та зневіра місцевої громади
	Поганий рівень телефонізації
	Слабка історична та екологічна свідомість жителів
	Низький рівень безпеки
	Низький рівень інформації про регіон та її туристичні особливості
Відсутність активної туристичної діяльності	

поєднання природних і культурно-історичних ресурсів, підкріплене етнічною самобутністю його мешканців.

Проаналізуємо зовнішні умови розвитку туризму на території агломерації.

Для комплексного аналізу стану справ у сфері туризму рекомендується дотримуватись рекомендацій щодо врахування наступних показників, групування яких схематично зображена на рис. 2.

Аналіз структури і динаміки розвитку Карпатського регіону останніх років різнопрофільних закладів розміщення туристів в регіоні показує, що найбільш стабільно розвиваються установи, послуги яких користуються попитом у населення протягом цілого року завдяки своїм якісним характеристикам (санаторії. Пансіонати з лікуванням, готельні комплекси, сучасні бази відпочинку.

Висновки. Отже, статистичний аналіз ринку пропозиції послуг закладів розміщення Молодь і ринок №10 (93), 2012

Карпатського регіону дозволив певною мірою спів ставити розвиток гостинної мережі, комфортність номерного фонду та ефективність його використання з іншими регіональними туристичними ринками Європи. Так, в областях Карпатського регіону, зокрема в агломерації “Дрогобиччина”, переважає територіальна концентрація закладів розміщення в окремих центрах (обласних, центрах ділової активності, курортах) при загальній неефективності, недозавантаженості через свою низьку якість пропозиції послуг розміщення решти перспективних територій із незначним туристичним потоком. Якщо коефіцієнт локалізації послуг закладів розміщення у регіоні становить 85 % від середнього по Центральній Європі, то коефіцієнт та індекс забезпеченості туристів потужностями готельних та інших підприємств розміщення свідчить, що пропозиція потужностей закладів розміщення перевищує наявний попит на

РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІНДУСТРІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Таблиця 3.

ЗОВНІШНІ УМОВИ

ШАНСИ	ЗАГРОЗИ
Підтримка розвитку регіону фондами	Податкова система – великі витрати у підприємницькій діяльності
Вигоди прикордонного розміщення	Природні та туристичні особливості з польського боку
Приваблення зовнішніх інвесторів	Вікова структура жителів – значний відсоток людей похилого віку, міграція молодих людей
Збільшення попиту на екологічне харчування	Кліматичні аномалії – обмеження туристичної активності
Мода на здорове життя та активний відпочинок	Численні природні особливості

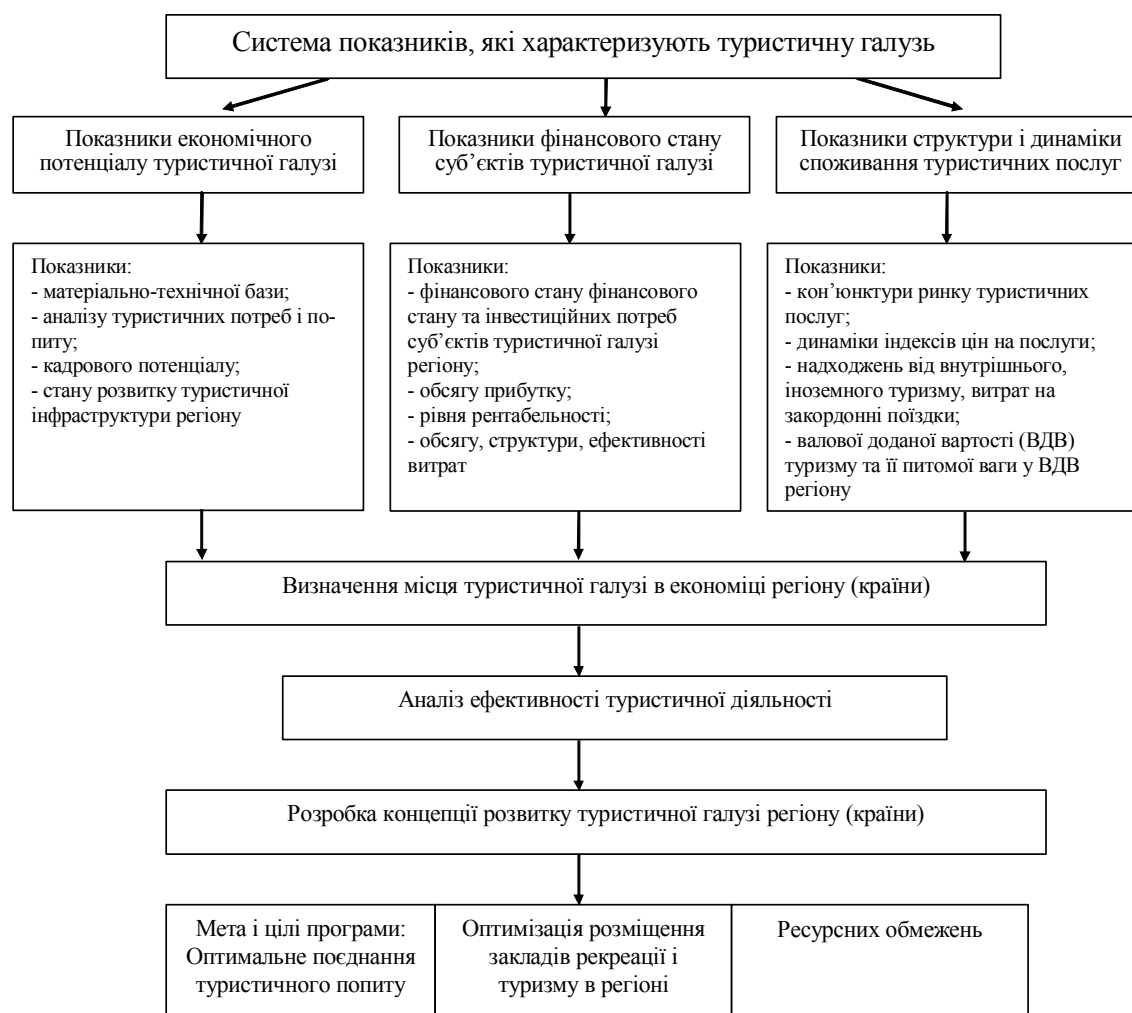

Рис. 1. Аналіз показників туристичної галузі, які характеризують туристичну діяльність

них у регіоні Агломерації в 1,6 рази.

У зростаючій конкуренції регіональних ринків туристичних послуг Карпатський регіон може опинитись на “маргінесі” світових туристичних потоків. Тому ситуація, яка склалася в рекреаційно-туристичній сфері Карпатського регіону Львівської області, вимагає активного

пошуку засобів подолання кризових явищ, інтенсифікації виробництва регіонального туристичного продукту із забезпеченням необхідної його якості, розробки ефективних заходів регіональної туристичної політики, реалізації активної маркетингової стратегії, спрямованої на формування позитивного

ПРИНЦИПИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

туристичного іміджу для областей регіону задля збільшення на їх терени потоку іноземних та вітчизняних туристів.

1. Закон України "Про туризм".// Відомості Верховної Ради України.1995. – №31. – С. 241.

2. Закон України "Про порядок виїзду з України й в'їзду в Україну громадян України"//Відомості Верховної Ради України.1994. – №18.

3. Закон України "Про оподаткування прибутку підприємств"// Відомості Верховної Ради України. 1997. – №27. – С. 181.

4. Александрова А.Ю. Географія мирової індустрії туризму. Учебное пособие.//А. Александрова. –М.: Изд-во Московського університета, 1998. –176 с.

5. Балабанов И.Т., Балабанов А.И.. Экономика туризма: Учеб. пособие.//И. Балабанов, А. Балабанов. –М.: Финансы и статистика, 2000. – 176 с.

6. Байлик С.И. Гостиничное хозяйство. Организация, управление, обслуживание: Учеб. пособие.// С. Байлик. –К.: ВИРА-Р, 2002. – 252 с.

7. Герасименко В.Г. Основы туристического бизнеса: Учеб. пособие.// В. Герасименко. – Одесса: Черноморье, 1977. – 160 с.

8. Горбилева З.М. Экономика туризма. Практикум. Учеб. пособие.//З. Горбилева. – Минск БГСУ, 2002. – 144 с.

9. Гуляев В.Г. Организация туристической

деятельности: Учеб. пособие.// В. Гуляев. – М.: Нолидж, 1996. – 312 с.

10. Гуменюк Ю.П. Влияние туризма на экономическое зростання в Україні. // Ю. Гуменюк. / Формування ринкових відносин в Україні. – 2004. – №7 – 8.

11. Дурович А.П. Маркетинг в туризме.// А. Дурович. – М.: Института дистанционного образования. МЭСИ, 2000.

12. Зайчук Г.М. Управление маркетинговой діяльністю в туристичній галузі. Монографія. // Г. Зайчук. –Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2010. – 154 с.

13. Кияк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – XXI, 2003. – 300 с.

14. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг. Навчальний посібник.// О. Любіцева. – К.: Альтерпрес, 2003. – 436 с.

15. Малик Л.О. Економіка та організація формування маркетингової туристичної індустрії в Україні. Монографія.//Л. Малик. –Дрогобич "Коло", 2011. – 395 с.

16. Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. Основи туристичного бізнесу. Навчальний посібник.// М. Мальська, В. Худо, В. Цибух. – К.: ЦУЛ. 2004. – 272 с.

17. Щур Р.С. Підгородці. Сторінки історії.//Р. Щур. – Львів, Історико-краєзнавче видання, 2000. – 239 с.

Стаття надійшла до редакції 11.09.2012

УДК 371.13:373.3.091.21

Марина Прокоф'єва, кандидат педагогічних наук, доцент,

завідувач кафедри педагогіки та психології

Єваторійський інститут соціальних наук Республіканського вищого навчального закладу
"Кримський гуманітарний університет" (м. Ялта)

ПРИНЦИПИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У статті розглянуто принципи організації підготовки майбутніх учителів початкових класів до реалізації диференційованого підходу в навчанні молодших школярів.

Ключові слова: принципи навчання, професійна підготовка, диференційований підхід, вчитель початкових класів.

Лит. 5.

Актуальність теми. Аналіз зарубіжних та вітчизняних досліджень (В. Андрющенко, В. Бондар, П. Вайль Дж. Вос, О. Глузман, Г. Драйден, В. Кремень, Н. Крилова, Л. Пуховська, Д. Рісман, Р. Роман, О. Савченко, К. Фопель, Н. Яцишин та ін.) щодо оновлення цілісної системи освіти та підходів до розвитку її суб'єктів дозволяє виокремити загальні тенденції, як-от: орієнтація на глобалізацію освітньої діяльності, реформування освіти взагалі і педагогічної зокрема; зміна парадигм та моделей освіти, зростання інтегративних та диференційних

процесів в освітньому просторі; впровадження нових інформаційних та педагогічних технологій, зростання питомої частки самоосвіти в організації навчальної діяльності студентів; зростання вимог до якості педагогічної освіти, професіоналізму педагогічної діяльності та особистості вчителя; перехід від середньої до вищої освіти університетського типу та необхідність ступеневої підготовки фахівців, поширення її доступності для всіх категорій населення; надання можливостей студентам для вільного вибору змісту та рівня освіти і професійної підготовки, урахування